

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Dionysii Statva. Callistratus in signum Dionysij. Descriptio XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

& pampinis, & arbusculis alibi de lapide florentibus: sub extrema saxi margine poma, & yua faberrimè polita dependent, quas ars æmula naturæ, veritati similes explicuit: putres ad cibum inde quædam posse decerpi, & si

fontes, qui Deæ vestigio discurrentes in leuē vibrantur vndam, pronus aspectus, credes illos, vt rupe pendentes iacemos, nec agitationis officio carere.

DIONYSII STATVA.

Callistratus in signum Dionysij.

Descriptio XIII.

Δαδάλω μὲν ἔην ἰδὲν τῶ περι κρητῶν
 πειθεῖν δαύματα, κινέμενρα μηχαν-
 νῶς τὰ ποιήματα, καὶ πρὸς ἀνθρωπί-
 νῶ ἀφ' ἧσιν ἐκβιάζεται τὸ χρυσόμ. αἱ δὲ δὴ
 πραξίτελλοι χεῖρες ζωλεὰ διόλθρα τεσκέυα-
 ζον τὰ τεχνήματα. ἄλλες ἦν, καὶ διό υἱὸς εἰση-
 κει, ἡδὲ σχῆμα μιμῆδμ. οὕτω μὲν ἀ-
 πλθ: ὡς πρὸς σάρκα μεταρρῦθμίζεσθαι τὸν
 χαλκόν. οὕτω καὶ ὑγρόμ, καὶ κεχάλασμένον ἐ-
 χων τὸ σῶμα, ὡς δὲ ἐτέρας ὕλης, ἀλλὰ μὴ
 χαλκῶ πεφυκός. ὅς χαλκός μὲν ἦν, ἡρῶν ἄνε-
 το. ζωὴς δὲ μετασίαν σὲ κέχρωμ, ἐβέλετο τὴν
 ἰδέαν δεικνύσαι. ἀφαμένω δέ σι, πρὸς τὴν
 ἀκίην ὑπερίστατο. καὶ ὄντως μὲν ὁ χαλκός ἦν
 τεργανός. ὑπὸ δὲ τὴ τέχνης μαλατόμμ
 εἰς σάρκα, ἀπέδιδρασκε τὸ χεῖρὸς τὸν ἀφ' ἧ-
 σιμ. ἦν δὲ ἀνδρὸς, ἀερότητ. γέμωμ, ἡμέρω
 βροῦμ, ἦν αὐτὸς Ευριπίδης ὁ βαλχαιὸς
 εἰσοποιήσας δὲ φῶμε. κισός δὲ αὐτὸν ἔσπε-
 περὸ τὸν ὁ κίελο. ὡς κισός ἦν ὁ χαλκός,
 εἰς κίελοσ καὶ μπόμμ, καὶ τῶν βοσφύχων
 πρὸς ἐλικτήσας ἐκ μεταώσ. κεχυμένωσ ἀνα-
 σέλλωμ. γέλωτ. ἡμίπμ, ὁ δὲ καὶ παν-
 τὸς ἦν ἐπέλενα δαύματ. ἡδὲ ὄντως ἀφίενοι
 τὴν ὕλην τεκμήρια, καὶ τὴν παλῶν δὴλωσιμ
 ὑποκρίεσθαι τὸ χαλκῶ. νεβρός δὲ αὐτὸν ἔσκε-
 πεν οὐχ οἷαν εἶωθον διονυσ. μοάπμ, ἀλλ'
 εἰς τὴν τὸ δόρως μίμησιν ὁ χαλκός μετε-
 βέλετο. εἰσηκί δὲ τὴν λῶραν ἐπερῶσαν τῶ
 δόρτω. ὁ δὲ δόρωτ. ἡπάτα τὴν ἀφ' ἧσιν, ἐκ
 χαλκῶ πεποιημῆτ, χλερόν τι, καὶ τεθγλός
 ἀποσίλθεν ἰδοῦσθε πρὸς αὐτὴν ἀμειβόμε-
 τ. τὴν ὕλην. ὁμμ δὲ ἦν περι διαγέσ, μα-

DA Edalo sine integro fuit videre in
 Circa, incredibilia quædam, ac miranda
 opera, que fabricis occultis agitarentur, vique
 aurum ad humanos sensus effingendos præ-
 ter naturam cesserit: verum, Praxitelis manus
 spirantia profusus molitæ sunt artis simula-
 chra. Nemo fuit, in quo Dionysius constite-
 rat, adolescentis habitum imitatus, ita certè
 molliter, vt æs cum carne, summa concinnitate
 congrueret: adeo verò tenerum, ac deli-
 catum corpus inerat, vt ex alia quavis mate-
 ria, potius quam ex ære conflatum videretur.
 Siquidem æs cum esset, erubescerebat: & cum
 vitæ communionem haberet nullam, eius ta-
 men speciem gestiebat præ se ferre: nam si
 contractiles, ad tactus aciem cedebat: ac reip-
 sa quidem solidum, & contumax metallum,
 sed artificio mollium in carnem pulpofam,
 manus contactum subire fugiebat: cæterum
 floridus, tenerritate refertus, ac cupidine dif-
 fluens cernebatur, qualem Euripides ipse in
 Bacchis accurata simulachri fictione expres-
 sit. Hedera certè ipsum circumuestiebat erra-
 tico corymbozum flexu in orbem diffusa: æs
 quippe instar hæderæ in ramos inflexum, cin-
 cinnorum nodos à fronte diffusos colligebat:
 totus porro in risum effusus viscebat, quod
 certè omne miraculum excedebat, cum vo-
 luptatis notas exprimeret materia, & metal-
 lum nature æmulum, per motiones, affectusque
 fingeret. Hiannuli membrana ipsum velabat,
 non qualem Dionysius solebat appensam ha-
 bere, sed ad pellis imitationem æs conforma-
 tum erat. Porro stabat, lyram thyrsu fulciens:
 ac thyrsus etiam sensum fallebat, quippe qui
 ex ære fabricatus, viens quiddam ac flori-
 dum cum ipsa certans materia, iaculari pu-
 tabatur. Præterea oculus igne rutilans, furi-
 osum intuebatur, sed enim metallum vim bac-
 chæ-

νικόν ιδεῖν. ἔχρησε τὸ βακχεῖσιμον ὁ χαλκός
εισέδεικνυτο, ἔχρησθη δὲ ἐπιθεάζειν ἐδόκει. ὡς περ οἰ-
μαί τε πραξίτιέλης, ἔχρησε τὸ βακχεῖσιμον ἐγκατα-
μίξαι διωθέντι.

chantis indicabat, & furore accendi
videbatur: perinde opinor, ac
si Praxitelis baccheium ce-
strum inferere
valuisset.

Nata.

Ἄφαιμινά ἐστι: Similiter dixit in Cupidine,
ἀφαιμὶνὰ δὲ ἡδονὴν ὑπεφανίσαστο, quamquam alia
ratio verbi ὑπεφανίσαστο, ἔχρησθη ἵσταται. Itaque
non possum assentiri viro eruditissimo sic inter-
pretanti, vigore quodam excitabatur, mallem.

ad tactus aciem cedebat. Ita, inquit, molle, ἔχρη-
delisat um as erat, ut tangenti cedere videretur.
πρὸς ἀφαιμὶν ὄνυχον, D. Basilus. ἔχρησε Plutar chus,
ἔχρησε hic simile quidpiam desideratur. Verum,
ἔχρησε germanum hunc esse sensum declarant inse-
riora, ἀφαιμὶν ἵσταται τὸ χεῖρ, τὴν αἰσθησιν.

CAERVS, SIVE OCCASIO.

Callistratus in Occasionis imag.

Descriptio XIV.

Παῖς ἦν ὁ Καίρως ἠθεῶν ἐκ κεφαλῆς ἐς
πόδας ἐπ' ἀνδρῶν τὸ ἦθος ἀνθρώπου: ἦν ἔχρη-
σθη μὲν δὲ φιν ὡραῖον, σείων ἴσθλον, ἔχρη-
σε φρυγῶ ἀνάσσειν, πρὸς ὃ βέβλοιο χροαλιτῶν
τὴν κομὴν ἀνετομῆ. τὴν ἔχρησε χροῶν εἶχεν ἀνθη-
ραν τὴν λαμπαρῶν τὸ σῶμα: τὰ ἀνθη δη-
λῶν ἦν ἔχρησε Διονύσου, κατὰ τὸ πλείστον ἐμπερῆς.
τὰ μὲν γὰρ μετώπῳ χάρισιν ἐσίλησε, αἰ πα-
ρειῶν ἦν ἔχρησε, εἰς ἀνθρώπου ἐρεθισμῶν νεωστῆ-
ον ὡραῖον, ἐπιβόλῳ αἰ τις ὀμμασιν ἀ-
παλὸν ἐρύθημα εἰσῆκει ἔχρησε ἐπὶ τῷ σφαιραί,
ἀπ' ἀκρῶν τῶν ταρσῶν βεβηκῶς, ἐπιερωμένον
τὸ πόδε ἐπεφύκει ἔχρησε οὐ νενομισμένως ἡ δριεῖς,
ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ τὸ ὄφρυον ἐφέρετο, αἰ
ταῖς παρειῶν ἐπέεσε τὸ βόσρυχα. τὰ δὲ
ὀπίσθεν ἦν τὸ κεφαλῆς πλοκάμιον ἐλεύθερα μό-
νῳ τὴν ἐκ γενέσεως βλάστῳ ἐπιτραίνοντα τὸ
περὶ ἴσθλον.

CAERUS autem puer erat pubescens, & ipso
pubertatis flore, qui se vernantibus mem-
bris affuderat, gratissimus. Magna erat impri-
mis vultus dignitate, lanuginem quatiens, &
cincinnos, quos Fatonio, quocunque vellet a-
gitandos permiserat. Adhuc florido nitebat
colore, veluti quibusdam corporis fulgetris
vernantes rolas explicaret, eratque Dionysio
maxima ex parte persimilis: at enim frons
gratius emicabat, genæ regij floris instar ru-
bentes, iuuenili decore fulgebant, ipsis oculis
gratissima quadam face ruboris accensis: stabat
autem in globo, summa pedum planta insi-
stens, qua & pinnis volucer exilire propè vi-
debat: capillus non more solito creuerat, ve-
xum coma contra supercilia repens, ad genas
cincinum effuderat, occiput verò ca-
pillorum nexibus liberum, rarissi-
mos tantum pilos a pri-
mo ortu insitos
ostende-
bat.

N I L V S.

Philostratus in Nilo.

Descriptio XV.

Περὶ τῶν Νείλων οἱ πῆχτες ἀδύρμασι πα-
ρα ξυμμέτρῳ ὀνόματι. ἔχρησε ὁ Νείλος

Ubi circa Nilum ludunt pueri corpo-
ris modulo cognomines: quibus Nilus sub-
Ttt 2 mo-